

Udkast

til

Forslag

til

Bekendtgørelse om lokale hastighedsgrænser

I medfør af § 92 c, stk. 3, i færdselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1324 af 21. november 2018, fastsættes efter bemyndigelse i henhold til § 5, nr. 3, i bekendtgørelse nr. 121 af 8. februar 2016:

Myndigheder og fremgangsmåde

§ 1. Afgørelser om lokale hastighedsgrænser træffes, for så vidt angår offentlig vej og privat fællesvej omfattet af §§ 25-86 i lov om private fællesveje, jf. lovens § 3, af politiet efter forhandling med vejmyndigheden, jf. færdselslovens § 92 a, stk. 2.

Stk. 2. Afgørelserne træffes på grundlag af oplysninger om områdets karakter, vejens funktion og standard, oversigtsforhold på strækningen, målte hastigheder, randbebyggelsen, støjniveauet, trafikulykker, trafikmængden, trafikens sammensætning og øvrige relevante trafiksikkerhedsmæssige eller andre trafikale forhold.

Højere hastighedsgrænse

§ 2. I tættere bebygget område kan der for en vejstrækning fastsættes en højere hastighedsgrænse end den generelle til 60 eller 70 km i timen, hvis vejens udformning, områdets karakter og væsentlige hensyn til fodgængere og cyklister ikke taler imod.

§ 3. Uden for tættere bebygget område kan en højere hastighedsgrænse end den generelle for en vejstrækning fastsættes til 90 km i timen.

Stk. 2. Ved fastsættelse af en hastighedsgrænse på 90 km i timen skal der foretages en vurdering af relevante trafiksikkerhedsmæssige forhold, herunder:

- 1) tilstedeværelsen af kantbaner,
- 2) omfanget af let trafik på kørebanen,
- 3) oversigtsforhold på strækningen,
- 4) afstand til faste genstande,
- 5) afstand mellem kryds,
- 6) omfanget af adgang for privat overkørsel,
- 7) rumleriller eller anden akustisk/fysisk adskillelse af modsatrettede vognbaner,
- 8) omfanget af kørsel med landbrugskøretøjer,
- 9) hensyn til støj, og
- 10) tiltag til at reducere den kørte hastighed efter ophør af hastighedsgrænsen på 90 km i timen.

§ 4. På motortrafikveje kan en højere hastighedsgrænse end den generelle fastsættes til 90 eller 100 km i timen. En hastighedsgrænse på 100 km i timen kan alene fastsættes på motortrafikvejsstrækninger med midterautoværn og uden kryds i niveau.

Stk. 2. Ved fastsættelse af en hastighedsgrænse efter stk. 1 skal de i § 3, stk. 2, nævnte forhold indgå i vurderingen.

§ 5. På motorveje kan der ikke fastsættes en højere hastighedsgrænse end den generelle.

Lavere hastighedsgrænse

§ 6. I tættere bebygget område kan en lavere hastighedsgrænse end den generelle fastsættes til 40 km i timen for en vejstrækning eller et nærmere afgrænset område, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. For vejstrækninger i tættere bebygget område, der har væsentlig betydning for den generelle trafikafvikling, kan en lavere hastighedsgrænse end den generelle fastsættes til 40 km i timen, når væsentlige trafiksikkerhedsmæssige eller andre trafikale hensyn taler herfor, herunder når hastigheden udgør en væsentlig ulykkesårsag eller -risiko, eller når hensynet til fodgængere eller cyklister gør sig særligt gældende på grund af vejens funktion, udformning eller begrænsede oversigtsforhold. Hastighedsgrænsen kan endvidere nedsættes til 40 km i timen i medfør af 1. pkt. af hensyn til at nedbringe støjniveauet.

Stk. 3. I tættere bebygget område kan en lavere hastighedsgrænse end den generelle fastsættes til 30 km i timen eller derunder på opholds- og legeområder samt på veje i beboelsesområder uden gennemkørende trafik. Hastighedsgrænsen kan endvidere fastsættes til 30 km i timen eller derunder på veje, hvor ganske særlige vejforløb med særligt dårlige oversigtsforhold, snævre kurver eller smalle vognbaner gør det påkrævet af hensyn til fodgængere eller cyklister.

Stk. 4. Fastsættelse af lavere hastighedsgrænser end den generelle i medfør af stk. 1-3 kan kun undtagelsesvist ske uden hastighedsdæmpende foranstaltninger.

§ 7. Uden for tættere bebygget område kan en lavere hastighedsgrænse end den generelle fastsættes ned til 40 km i timen for en vejstrækning, når væsentlige trafiksikkerhedsmæssige eller andre trafikale hensyn taler herfor, herunder når hastigheden udgør en væsentlig ulykkesårsag eller risiko, eller når hensynet til fodgængere eller cyklister gør sig særligt gældende på grund af vejens funktion, udformning eller begrænsede oversigtsforhold.

Stk. 2. Uden for tættere bebygget område kan en lavere hastighedsgrænse end den generelle fastsættes ned til 30 km i timen for vejstrækninger ved strand, skov eller andre rekreative områder med sæsonpræget gennemkørsel. En sådan hastighedsgrænse kan begrænses til de måneder af året, hvor der er behov herfor.

§ 8. På motortrafikveje og på motorveje kan en lavere hastighedsgrænse end den generelle i særlige tilfælde fastsættes ned til 30 km i timen. Dette kan ske ved motorvejens eller motortrafikvejens tilslutning til det almindelige vejnet, eller hvis særlige trafiksikkerhedsmæssige hensyn taler herfor.

Stk. 2. På motortrafikveje og motorveje gennem tættere bymæssig bebyggelse og andre støjfølsomme områder kan en lavere hastighedsgrænse end den generelle i særlige tilfælde fastsættes ned til 60 km i timen alene af hensyn til at nedbringe støjniveauet.

Twistløsning og klageadgang m.v.

§ 9. Opstår der uenighed mellem politiet og vejmyndigheden, afgøres sagen af transportministeren, jf. færdselslovens § 92 c, stk. 1. I sådanne tilfælde videresendes sagen af politiet til Vejdirektoratet med vejmyndighedens udtalelse og politiets indstilling. Vejdirektoratet forelægger herefter sagen for transportministeren til afgørelse. Tvister, hvor Vejdirektoratet er vejmyndighed i sagen, indgives direkte til Transportministeriet.

Stk. 2. Politiets afgørelser om lokale hastighedsgrænser kan påklages til Vejdirektoratet for så vidt angår retlige spørgsmål, jf. færdselslovens § 92 c, stk. 2. Klagefristen er 4 uger fra den dag, hvor afgørelsen er meddelt den pågældende, eller hvor foranstaltningen er etableret. Vejdirektoratets afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Er Vejdirektoratet vejmyndighed i sager omfattet af klageadgangen i stk. 2, kan politiets afgørelser påklages til transportministeren. Klagefristen er 4 uger fra den dag, hvor afgørelsen er meddelt den pågældende, eller hvor foranstaltningen er etableret. Transportministerens afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 10. En afgørelse om fastsættelse af en lokal hastighedsgrænse skal tages op til fornyet overvejelse, når forholdene omkring den pågældende vejstrækning eller det nærmere afgrænsede område er væsentligt ændrede, f.eks. ved ændret uheldsudvikling, ændringer af randbebyggelse, nye signalanlæg, ændrede oversigtsforhold eller andre reguleringer.

Ikrafttrædelsesbestemmelser m.v.

§ 11. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. juli 2021.

Stk. 2. Bekendtgørelsen finder anvendelse på sager, hvori der træffes afgørelse efter bekendtgørelse ikrafttræden, jf. stk. 1.

Stk. 3. Bekendtgørelse nr. 1486 af 12. december 2017 om lokale hastighedsgrænser ophæves.

Vejdirektoratet, den xx.xx.2021

Jens Holmboe